

J. J. Christensen, Albertsen, S. Hansen, E. Olsen, A. E. Hansen, B. Kee, N. P. Hansen, Møllén, M. Pedersen, A. Nielsen, og Schroll:

1) Stedbetfor Ordene i Linie 7—9:

„at lade anlægge en Jernbane fra Horsens Vest om Skanderborg, saa nær denne Kjøbstad som muligt, til Aarhus“

fættes:

„at lade anlægge en Jernbane fra Horsens Vest om Skanderborg, saa nær denne Kjøbstad som muligt, til Brabrand Station paa Aarhus-Nanders Banen.“

2) Underændringsforslag til ovenstaaende Ændringsforslag af Schøler:

I 4de Linie efter Ordet „Banen“ tilføies:

„eller et Punkt paa nævnte Bane mellem Brabrand og Aarhus.“

3) Af Winther:

Principalt:

Stedbetfor Ordene: „til Brabrand Station paa Aarhus-Nanders-Banen“ fættes:

„Vest og Nord om Brabrand Sø til et Punkt paa Aarhus-Nanders-Banen i Nærheden af Brabrand til Aarhus“.

4) Af Samme:

Subsidiært:

Til Slutningen tilføies:

„dog saaledes, at Aarhus med Hensyn til Driften betragtes som liggende ved Hovedbanen“.

Formanden: Jeg sætter samtlige de stillede Ændrings- og Underændringsforslag saavel som Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse under Forhandling under Cet. Jeg skal bemærke, at idet Underændringsforslagene skulle afstemmes før Ændringsforslaget, vil Følgeordenen for Afstemningen være den, at der først stemmes over Underændringsforslaget

Nr. 2. Forsaavidt dette vedtages, bortfalde Underændringsforslagene under Nr. 3 og 4, og der stemmes over Ændringsforslaget under Nr. 1, saaledes som det er blevet forandret. Forskastes derimod Underændringsforslaget under Nr. 2, stemmes der over det principale Underændringsforslag under Nr. 3 og, forsaaavidt det forkastes, over det subsidiaire Forslag under Nr. 4; derefter stemmes der over Ændringsforslaget under Nr. 1, saaledes som det da foreligger redigeret, samt endelig over Lovens Vedtagelse.

Sfcherning: Jeg har ved alle disse Jernbanespørgsmaal gjort mig Umage for at see Sagen saa simpelt som muligt fra Jernbanes-Exploitationens Synspunkt, uden at tage særligt Hensyn til Ting, der ligge udenfor selve Jernbanedriften. Derhos har jeg altid gjort mig Umage for, ikke at indrømme eller give Anledning til Udgifter, der kunde spares, men at holde Udgiften indenfor et saa snævert Maal, som det var muligt, naar man skulde naae det Formaal, der nu er opstillet, nemlig at betjene Jylland ved Hjælp af en Jernbane paalangs, som i en væsentlig Grad kunde bidrage til at udføre dets Frembringelser. Lad os hufte paa, at Jernbanerne i Jylland ikke alene og maastee mindre ere til for Personbefordringen end for Varetransporten. Fremdeles har jeg gjort mig Umage for at haandhæve den Contract, som er indgaaet med dem, der skulle bygge Banen, og hvori der fra Statens Side er sat visse Begrændsninger, som ere af høieste Betydning for at naae til en god Drift. Jeg sigter herved især til, at det i Almindelighed forbydes at have større Stigninger end 1:100, men — og det er et umaadeligt Deviis paa, hvilken uheldig Vei man er gaaet —, for Veiles Skyld er der steet en Undtagelse fra denne Regel. Det er fra disse Grundsætninger, jeg er gaaet ud ved Behandlingen af Jernbanesager, og jeg har ikke ved nogen Leilighed opgivet at drive min Modstand til det Yderste, saasnart det har forekommet mig, at sideordnede Hensyn, der ikke havde med Driften at gjøre — Sagen seet fra Statens og Jyllands Standpunkt —, skulde have Lov til at blive fremherskende, især paa det Almindeliges Bekostning gjennem Pengene.